

CATALUNYA RELIGIÓ

#CATRELIGIOACASA EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DISSABTE 4 D'ABRIL DE 2020 | Número 77

PÀG. 4 | JOSEP MIQUEL BAUSSET

Recuperar la jerarquia de valors

PÀG. 14 | HILARI RAGUER

"Som humans i amb la pregària
necessitem demanar"

PÀG. 21 | OBITUARI

Mor per coronavirus la teresiana Pepa
Montserrat, directora de Ganduxer

PÀG. 23 | COMUNICACIÓ

Emissions especials dels oficis
de Setmana Santa a la televisió

PÀG. 28 | ANNA-BEL CARBONELL

Allò en què creiem

PÀG. 32 | ESSLÉSIES PROTESTANTS

Transmetre missatges que encoratgin

PÀG. 35 | ISLAM

"Ja no hi ha musulmà o no-musulmà.
Hi ha persones que treballen plegades"

**El servei de l'Església a Igualada:
"Toca anar a l'essencial" | PÀG. 8**

Edició paper gratuïta

Mentre duri el confinament, **Catalunya Religió editarem aquesta versió setmanal en PDF** en obert per facilitar la seva distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

L'edició mensual gratuïta impresa queda suspesa mentre duri el confinament per la crisi del coronavirus.

#preguemacasa

Agenda d'actes
virtuals

Guia de serveis
religiosos per tele,
ràdio i internet

PÒRTIC

Primer va ser la crisi sanitària, que aviat vam veure que seria també una crisi econòmica. Però aquestes dues estan derivant en una crisi d'esperança i de confiança. El que primer eren uns números als telenotícies, ara ja són una realitat concreta que ens toca de prop. Les institucions religioses tenen una àmplia presència en el món sanitari i en l'assistencial, però on seran insubstituïbles és en la tasca de reconstruir persones i comunitats. Aquest és el treball que es comença a fer escoltant i consolant als qui estan patint o desconcertats per la situació. Segurament serà el Divendres Sant que viurem més intensament de la nostra vida.

SUMARI

8 Actualitat

El servei de l'Església a Igualada: "Toca anar a l'essencial
Hilari Raguer: "Som humans i amb la pregària necessitem demanar"
Mor per coronavirus la teresiana Pepa Montserrat, directora de Ganduxer
Emissions especials dels oficis de Setmana Santa a la televisió
Les misses per televisió multipliquen l'audiència durant el confinament
Per Diumenge de Rams, padrines i benediccions virtuals
Esglésies protestants: transmetre missatges que encoratgin
"Ja no hi ha musulmà o no-musulmà. Hi ha persones que treballen plegades"
Els ministres de culte poden participar en els rituals funeraris

4 Panoràmica

Recuperar la jerarquia de valors, per Josep Miquel Bausset
Normalitat?, per Josep Maria Romaguera
Allò en què creiem, per Anna-Bel Carbonell
Mossèn Rodríguez beneeix Mataró, per Ramon Bassas

42 Recull de premsa

43 La setmana a les xarxes

Recuperar la jerarquia de valors

**JOSEP MIQUEL BAUSSET
A L'OPINIÓ PUBLICADA**

La pandèmia que estem patint degut al Covid-19, només s'explica per la pertorbació de la jerarquia de valors que al llarg dels anys hem fet els homes, ja que hem deixat els valors fonamentals que ens ajuden a créixer humanament i els hem substituït per altres paràmetres que ens han fet menys humans i que han fet malbé el planeta.

Ja la Constitució *Gaudium et spes*, del Concili Vaticà II, ens avisava dels problemes que tindria la humanitat si continuava alterant la jerarquia de valors. Aquest text sobre l'Església en el món contemporani, aprovat pels bisbes el 7 de desembre de 1965, un dia abans que es clau-

surés el Vaticà II, demanava al món de buscar una harmonia amb la creació, per evitar el que ara estem vivint. Als números 37 i 38 d'aquesta Constitució Pastoral, els bisbes de tot el món, reunits en el concili, ens recordaven que "el progrés humà, que és un gran bé per a l'home, porta en si mateix una gran temptació". I és que quan s'altera o es pertorba la jerarquia de valors, "cada un dels homes i grups, només tenen en compte els propis interessos, no els dels altres". I com ens recorda aquest text, "això fa que el món no sigui ja l'espai d'una autèntica fraternitat". Encara més, *Gaudium et spes* remarcava un fet preocupant: "el poder creixent de la humanitat ja amenaça de destruir el ma-

teix gènere humà”, cosa que, com preveien els bisbes, significaria un gran desastre.

Aquest text ens donava unes pautes raonables per “superar aquesta calamitat tan deplorable”. Com ens demanaven els bisbes, “la resposta cristiana” que en aquell moment ens donava l'Església davant aquest problema, era “purificar i perfeccionar per la creu i la resurrecció de Jesús, totes les activitats humanes, les quals, a causa de la supèrbia i de l'egoisme, es veuen cada dia en perill”.

Respectar com cal els dons que rebem de Déu

La Constitució *Gaudium et spes* també ens posa al davant la importància d'un fet cabdal com a cristians. I és que “l'home, redimit pel Crist, i fet una nova criatura de l'Esperit Sant, pot estimar les coses creades per Déu i ha de fer-ho”. Per això, cadascun de nosaltres ha de ser conscient que “de Déu les rep i com a procedents de la mà de Déu les mira i les respecta”. Ací hi ha l'error que hem comès anys i més anys. I és que no hem sabut (o no hem volgut) respectar com cal els dons que rebem de Déu. *Gaudium et spes* ens diu que “donant gràcies per elles al Bene-

factor (cosa que tampoc hem fet), usant i fruit de les criatures en la pobresa i en la llibertat d'esperit”, cada ésser humà “és introduït en la veritable possessió del món”. Per tant, com ens deien el bisbes en aquest text, es tracta d'usar les coses, però no d'abusar d'elles. O encara pitjor, de destruir-les.

Aquest text aprovat pel concili, també ens recorda que “la llei fonamental de la perfecció humana, i per tant, de la transformació del món, és el manament nou de l'amor”. Per això, com ens demanaven els bisbes, “el camí de l'amor és obert per a l'home” i per tant “l'esforç per instaurar la fraternitat universal, no és cap utopia”. Finalment, aquest text ens encoratja a recuperar “els desigs generosos” que tots tenim, per enfortir i “humanitzar la mateixa vida”.

Aquest text de fa 55 anys, ja ens alertava del desastre que ens podria venir (i que ja tenim entre nosaltres) si capgiràvem la jerarquia de valors. I és que en comptes d'afavorir la fraternitat i la solidaritat entre els homes, la cura de la creació, la cooperació entre els pobles i la sol·licitud pels més desafavorits, ens hem deixat portar per l'egoisme, l'afany de diners, l'in-

dividualisme, la sobreexplotació dels recursos naturals i el maltractament del planeta. I degut a tot això, ara ens trobem com ens trobem, ja que no hem sabut (o no hem volgut) viure amb harmonia amb la natura i amb els altres éssers humans. Hem preferit sobreexplotar els dons que hem rebut de Déu, acaparant-los per a nosaltres mateixos i deixant al marge els més pobres de la societat. Ara ens convé recordar les paraules del papa Francesc, quan el divendres 27 de març, en una plaça del Vaticà totalment buida, ens recordà que “estem en la mateixa barca”, i per això “ningú no se salva sol”.

Viure d'una altra manera

Després de superar aquesta pandèmia que estem patint, ara hem d'aprendre a viure d'una altra manera, tal com ens demanava la Constitució *Gaudium et spes*, no mirant només (i obsessivament) pels propis interessos, sense tenir en compte els dels altres, sinó fent-nos càrrec, solidàriament, de les necessitats de la humanitat. La lliçó que hem d'aprendre d'aquesta pandèmia, ha de ser la de viure d'una manera més humil, valorant les coses aparentment petites i insignificants, per deixar de banda la supèrbia

i l'egoisme i així construir una humanitat més fraterna i més atenta als qui passen necessitat. I també, evidentment, extremant la cura per la nostra terra. Cal recuperar la jerarquia de valors per viure atents als signes dels temps, ja que, com ha dit la filòsofa **Marta Tafalla**, "si només reaccionem quan el problema ja el tenim al damunt, malament". Si no ens deixem portar pel pessimisme i reaccionem a temps, avançant-nos als esdeveniments, "podrem sortir, i molt millors". Però com diu el jesuïta **José Ignacio González Faus**, "tinc por que, una vegada més, no aprenguem la lliçó".

Tant de bo que, després d'aquesta pandèmia, no ens adormim en el benestar (els qui puguin

fer-ho) i en la indiferència, sinó que estiguem atents als altres, per així créixer més i més en fraternitat i en solidaritat.

Tots hauríem de seguir la recomanació que ens donava **Pablo Ráez**, el jove de Marbella que morí fa uns anys de leucèmia, quan ens deia: "El més important de la vida és ajudar els altres". Així canviariem el nostre món i evitaríem de caure en els errors que ens han portat on som ara.

JOSEP MIQUEL BAUSSET. MONJO DE MONTSERRAT |

[LLEGIR AL WEB](#)

Religioses de la Seu d'Urgell confeccionen llençols pel Sant Hospital

La comunitat de religioses de La Seu d'Urgell de la Congregació de la Sagrada Família d'Urgell ha cooperat en el Pla de Contingència que ha preparat la ciutat de La Seu d'Urgell i la Fundació Sant Hospital, donant la roba, tallant i cosint una vintena de llençols que cobriran la gran demanda que s'està produint en aquest moment. Tota la comunitat que viu al convent de "La Punxa" ha participat en la confecció d'aquestes peces, que han estat higienitzades també i que seran lliurades a les properes hores a l'hospital de La Seu d'Urgell.

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Setmana Santa a Montserrat, en directe

Les celebracions litúrgiques del Tridu Pasqual que tindran lloc a la Basílica de Santa Maria podran seguir-se en directe, únicament, a través de la ràdio, la TV o per internet. A causa del COVID-19 (coronavirus), els oficis religiosos se celebren sense l'assistència de fidels. Montserrat RTV www.montserratcomunicacio.cat oferirà en directe la totalitat dels actes de culte per streaming a Montserrat TV i les TV de la Xarxa de Comunicació Local emetran els principals del Tridu Pasqual. TV3, donarà, per tant, les misses de Diumenge de Rams i de Diumenge de Pasqua a través del primer canal de TVC.

ABADIA DE MONTSERRAT | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La petita però imprescindible ajuda de l'Hospital de Campanya

Els que, com jo no podem moure'ns de casa, mantenim un contacte virtual amb mossèn Peio Sánchez, rector de Santa Anna, que no es mou de l'església, i amb un grup de voluntaris joves. Es tracta d'un grup de dotze, alguns d'ells havien estat acollits a l'Hospital de Campanya quan vivien al carrer, i avui s'han convertit en col·laboradors imprescindibles, estan albergats a Santa Anna, i ajuden en tot allò que es necessita. Són ells el qui, amb un sentit de solidaritat i lliurement semblant al de tantes i tantes persones, ens donen les notícies de tot el que estan vivint.

M. VICTÒRIA MOLINS, TERESIANA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El servei de l'Església a Igualada: "Toca anar a l'essencial"

Truquem el rector de la parròquia de la Sagrada Família d'Igualada i la primera resposta a la pregunta 'com està?' comença a ser ja quasi un mantra per a tothom. "De salut,estic bé". I és que la salut des de fa setmanes és la preocupació primordial de tota la societat enmig de la pandèmia del Covid-19.

Xavier Bisbal, rector de la parròquia Sagrada Família d'Igualada, va ser un dels molts igualadins que van haver de tornar a casa a corre-cuita el 13 de març amb motiu del confinament total de la Conca d'Òdena com a mesura per frenar l'expansió del coronavirus. El primer cas que va aparèixer el va enganxar a Girona, fent exercicis espirituals. "Em van avisar que tancaven Igualada i vaig tornar abans de les 12 de la nit".

Justament, la primera mort per coronavirus a Igualada va ser una feligresa. Bisbal recorda que un company sacerdot va poder anar a l'hospital i va poder-la ungir amb la unció dels malalts, "però tot molt protegit, amb mesures extremes".

Vint dies més tard el confinament pesa, "com a tothom"; però el que pesa més "és el nombre de defuncions que ha provocat la pandèmia".

En un mes de març normal, afirma Bisbal, a Igualada i els quatre municipis del voltant, “hi ha unes 45 defuncions”. Aquest mes de març, reconeix, “hem tingut unes 140”. I això amb la sospita, explica, “que siguin moltes més”, ja que segur que hi ha més morts que com no han estat diagnosticades mitjançant la prova no consten en les xifres de la pandèmia. “Una tragèdia”, resumeix Bisbal.

Tenen la taxa de mortalitat més alta d'Europa per cada cent mil habitants actualment. “Una tragèdia que arrossega moltes famílies, que no es poden acomiadar dels seus difunts perquè moren sols i van directament al crematori o cementiri”. Una tragèdia latent, expressa el rector d'Igualada, “que no surt als mitjans de comunicació, que no s'expressa visualment”, i que en algun moment “s'haurà d'exterioritzar com sigui”, tot i no ser encara el moment.

En la mateixa línia s'ha expressat l'abat de Montserrat, **Josep Maria Soler**, a la carta que ha enviat als habitants de la Conca d'Òdena. L'abat expressa que “ens sentim propers a tots vosaltres, especialment als malalts i a les seves famílies. I no sols ens sentim propers, sinó

que sobretot us portem en la pregària davant la Santa Imatge de la Mare de Déu de Montserrat. Ella que és la nostra mare i patrona us protegeix, com va fer ja l'any 1515. Preguem també pels difunts, la gran majoria dels quals no han pogut ser acompanyats i acomiadats per les seves persones estimades, creant així una gran solitud en les víctimes i un gran sofriment en els seus familiars”.

En general, no hi ha celebracions de comiat, ni a l'església ni al tanatori. Sí que en alguns casos, afirma, en què hi ha constància que el mort no tenia coronavirus, i si la família insisteix, a través de la funerària, el mossèn va al cementiri i fa un petit respons. Però no és majoritari. El que preocupa a l'Església d'Igualada també són totes aquelles famílies “a les quals no podem arribar”. Bisbal recorda que els telèfons de les parròquies estan oberts, “per a tothom que vulgui i necessiti trucar”.

L'Església d'Igualada ja ha patit la mort d'alguns feligresos. Cada dia a les deu del matí Xavier Bisbal celebra missa, i via grup de whatsapp que ha creat on s'han apuntat ja tres-centes persones, posa les intencions de la missa d'aquell

dia. “Cada matí a les nou els faig una carta i si les famílies volen dir qui ha mort i per qui es fa la missa aquell dia així ho expresso”.

Com no estan permesos els funerals, de moment Bisbal no ha hagut de fer-ne cap aquestes setmanes. “Intento per telèfon donar el condol, tot i que depèn molt de cada família, si és propera a la fe o no”. Reconeix que són moments difícils “i no pots immiscir-te en excés, evidentment”.

Preguntat pel que suposa el confinament, Bisbal ens remet a la reflexió del conferenciant **Victor Küppers** de fa uns dies en què afirmava que s'havia de vigilar amb certes frases que repetim com la de ‘tot anirà bé’. “Per a qui ha perdut dues persones, o la feina, sentir un ‘tot anirà bé’ potser fa mal”. Té una pèrdua gran, recorda Bisbal. Alhora, recorda que vivim dies de Quaresma i de quarantena, en què “toca anar a l'essencial”.

Curiosament, en plena pandèmia, han tingut dues bodes, tot i que la majoria s'han anat anul·lant. “Una boda es va celebrar i la parella va voler que almenys hi fossin els seus pares.

Els hi vaig dir que el fet de fer la boda sense vestit de núvia, sense convidats, o sense banquet, podia fer que anessin més a l'essència de la seva unió”.

Bisbal afirma que amb el confinament hi ha gent “que descobreix el més essencial de moltes coses, com la convivència, la família i també crec que l'essencial de la fe”. Hi ha molta gent practicant, explica, que ha resat tota la vida, i que ara “posa en joc una mica la seva fe i com reacciona a ulls de fe davant d'aquesta situació”.

A nivell pràctic, l'Església d'Igualada s'ha adaptat des de fa setmanes al confinament sense deixar d'oferir pastoral i litúrgia. “Hi ha una missa diària que s'ofereix per streaming i els altres mossens celebren a casa o a la parròquia, sense retransmetre”. A banda del grup de whatsapp la parròquia també gestiona ajudes perquè les residències d'avis i els hospitals puguin tenir més material de protecció. A tall d'exemple, aquest dimecres al matí el propi Xavier Bisbal ha entregat a l'Hospital d'Igualada una donació de 1.400 pantalles protectores donades per la Casa Tarradelles.

Una donació gestionada a través del bisbat, que ha canalitzat certes ajudes i solidaritat. També, cada rector de parròquia té una llista de malalts a qui va trucant, fent una mica de visita telefònica. “Truquem per veure com estan, agraeixen molt que t'interessis per la gent i preguntis per ells”. Aquestes setmanes ha canviat la vida tant, afirma, “que a poc a poc haurem d'assumir el que ve i el que vindrà, però això serà la segona part”.

El Centre Sant Jaume estrena programa de ràdio

Les entitats d'acció social que treballen amb infants i joves treuen el seu costat més creatiu per dinamitzar els grups i fer un seguiment educatiu en confinament. És el cas del Centre Sant Jaume, que inicia una nova aventura radiofònica per mantenir la connexió amb els infants, joves i famílies que participen dels projectes de l'entitat badalonina. **#Infosantjaume** és un podcast de deu minuts de durada que l'entitat publicarà de dilluns a divendres a les 18h a les xarxes socials i a la pàgina web. Un programa per donar veu a les famílies, infants, entitats, escoles i instituts, administracions públiques, grups de música i altres col·lectius culturals.

CENTRE SANT JAUME | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Memes religiosos per als més joves

El Grup Avant de la Federació de Cristians de Catalunya presenta una edició especial del Concurs Bíblic en temps de confinament. Amplien el termini amb una nova modalitat, que es donarà per finalitzada el darrer dia de confinament oficial. S'afegeix una nova categoria: el concurs bíblic de *memes*. La combinació d'imatges, frases i referències culturals és el que caracteritza els *memes*, que sempre van impregnats de sentit de l'humor. Aquest format amb el requisit d'expressar una pensament o creença personal, és absolutament nou en el Concurs Bíblic.

FEDERACIÓ DE CRISTIANS DE CATALUNYA |

[LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els esplais cristians es coordinen en confinament

Seguint les indicacions de les autoritats pertinents, totes les activitats del Moviment de Centres d'Esplais Cristians de Catalunya (MCECC) programades per aquests dies van haver de ser anul·lades, posposades o adaptades. Malgrat tot el Moviment no s'atura. Pel que fa a l'activitat ordinària, com les reunions territorials, de responsables i dels àmbits o les del Consell Directiu, s'ha adaptat sempre que ha estat possible a l'esfera *online*. En [aquest enllaç](#) podreu veure una sèrie d'idees perquè divertir-se reunions online i fer la foto més original per compartir a les xarxes socials.

MCECC | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Normalitat?

PER JOSEP MARIA ROMAGUERA. CENTRE DE PASTORAL LITÚRGICA A EL CIM S'ACOSTA

Aquests dies tot és diferent. Molta gent fa esforços per viure el confinament de manera que no ens limitem a passar els dies sinó que aquests dies i setmanes els puguem aprofitar al màxim possible per a viure "bé". Una de les coses que està quedant clara és la necessitat de comunicar-se: les trucades telefòniques i l'ús dels mitjans que ofereix Internet ajuden la gent a comunicar-se, a interessar-se per la salut dels altres, a combatre la soledat... La comunicació és important en la vida humana (no dic "informació", que és un altre tema).

Això ho dic pensant en gent que ha pogut dur a terme el lema "Jo em quedo a casa". Altra cosa

hauríem de dir si pensem en la gent que no té casa on quedar-se o que tenien un sostre rellogat de sota del qual els han expulsat per por al contagi o perquè els nens de la família, estant tot el dia a la casa, molesten. Per aquestes famílies també aquests dies són diferents, molt diferents.

També la vida dels capellans ha canviat. Segurament hi ha experiències diverses: tenint tancat, potser hi ha parròquies on queda obert, per exemple, el servei de distribució d'aliments, a càrrec d'un voluntariat incansable. Però en tots els casos, no hi ha gent amb qui reunir-se, celebrar, compartir... de manera presencial. I d'una

manera o altra intentem acompanyar malgrat el confinament, aprofitant els mitjans a l'abast. Sabem que la gent que acompanyem en la pastoral ordinària també necessita ser acompanyada aquests dies i setmanes de confinament. Especialment la gent gran que viu sola, però tothom. Hi ha força persones que necessiten "escoltar" la veu del mossèn per telèfon, o mantenir-hi converses a través dels mitjans tecnològics, si els tenen a mà. I hi ha un desig general de sentir-nos els uns als altres. Segurament és experiència comuna de molts de nosaltres haver rebut missatges que diuen: "gràcies per haver pensat en mi!".

De tot el que estem vivint aquestes setmanes n'haurem d'extreure lliçons. En tots els àmbits de la vida: personal, familiar, veïnal, social, acadèmic, laboral, polític, econòmic, mediàtic... També eclesial. I, concretament, pastoral. Jo ja m'estic adonant de la contradicció que hi ha entre l'experiència d'acompanyament d'aquests

dies i l'acompanyament que feia fins ara en la vida normal ("normal"?). Et sents interpel·lat quan algú et diu: "hauries de trucar a tal", i tu no poses cara a aquest nom. I que comencis a pensar en cares que veus a missa i t'adones que no saps ni el nom ni res d'aquella persona.

Caldrà reflexionar-hi. Caldrà contrastar-ho entre nosaltres. Caldrà portar-ho a la pregària. Tanmateix la intuïció és que els capellans hem de dedicar moltes més hores -no només ara- a l'acompanyament i seguiment de les persones i menys a qüestions estructurals, que també són molt importants però que no necessàriament han d'estar a les nostres mans.

Potser el retorn a la "normalitat" ha de ser un viatge a la novetat. Potser aquests dies estem fent un tast del que hauria de ser "normal".

Hilari Raguer: “Som humans i amb la pregària necessitem demanar”

El vespre de dijous 12 de març Catalunya Religió va decidir que la redacció **treballàrem des de casa**. Unes hores abans, al matí, vam visitar el monjo benedictí **Hilari Raguer** al monestir de Montserrat. Una conversa tranquil·la sobre la vocació religiosa i el sentit de la pregària per als cristians. Raguer explica també la relació entre el compromís irrevocable i la llibertat positiva. I reivindica, per al temps de confinament, la litúrgia de les hores. És el tema del seu darrer llibre: *Hal·lelu-iah. Introducció a la litúrgia de les hores* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat). L'historiador explica com s'ha configurat, al llarg de la història, aquesta pràctica que vol imitar la pregària de Jesús. Hi narra un grapat d'anècdotes. Una de divertida: la del cardenal **Richelieu**, que va obtenir un permís de Roma per empalmar el res de l'ofici del dia. “Només li calia resar, a gran velocitat, cada tres dies, i es podia aplicar de ple als afers de l'Estat”, apunta Raguer. Curiositat a banda, el llibre apunta nocions bàsiques lligades a la pregària universal de l'Església. Amb un convenciment inicial: “Jesús va néixer en una família on es pregava”.

Hilari Raguer i Suñer va viure els primers mesos de vida a Madrid. Quan va néixer, el 1928, els seus pares, de Ripoll, hi eren per feina. Però

no va arribar a complir l'any, que ja eren de tornada a Catalunya. Ragner, com a bon historiador, insisteix en les seves arrels ripolleses i fa conèixer que el vincle amb Montserrat li ve de lluny: "En el document més antic que parla de Montserrat, del 1881, hi apareixen els meus avantpassats". El comte **Guifré** va fer donació d'unes terres, entre les quals una finca dels seus familiars. "En aquest mateix document fa donació d'unes possessions a la muntanya de Montserrat, amb les esglésies de dalt, Santa Maria, l'ermita, i la capella de Sant Iscle, i les dues esglésies de Monistrol", puntualitza.

Per a la vida activa, Montserrat té connotacions d'oasi, d'espai privilegiat on cultivar el coneixement i la pregària. Sent que transmet aquesta mena de saviesa monàstica a la gent que el ve a veure?

Puc transmetre el que els anys de vida m'han ofert, la meva experiència. M'agrada parlar-ne. Desitjaria que n'hi haguessin més, de monjos. És un fenomen molt general de la nostra societat i especialment de la joventut. La joventut actual té grans qualitats, però té dificultat per comprometre's irreversiblement. Pensem en joves molt

generosos, que han donat els millors anys de la seva vida treballant al tercer món o fent voluntariats. Però no prenen una decisió de compromís, sigui la vida religiosa o sacerdotal, o fins i tot matrimonial. Pensem en els matrimonis. Quan jo vaig entrar a Montserrat, l'any 1954, cada dia hi havia tres, quatre o cinc matrimonis; i a la primavera, pels volts de l'abril, encara eren més. Ara quasi cada dia, i sobretot els diumenges, n'hi ha un parell que fan els 50 anys de casats, no tants que en fan 25, i cap que es casi.

La noció de compromís ha canviat molt...

No sols això, sinó que ara si un jove s'enamora, parla de la seva parella. No goses preguntar si estan casats o no. Sembla de mala educació. Famílies esplèndides, persones boníssimes, però no veuen el perquè d'un compromís irrevocable, ni tan sols civil. Sembla que és un fenomen general: la dificultat de comprometre's. I això ens portaria a un concepte de llibertat.

Com l'entén, la llibertat?

A la litúrgia, al missal, surt repetides vegades allò que se'n diu "la veritable llibertat". Vol dir

que hi ha una llibertat que no és veritable. I em sembla que el concepte més general de llibertat a la nostra societat, és negatiu: llibertat s'entén com falta d'impediments en la llibertat. I això es tradueix en una recança, per no dir por, de prendre compromisos irrevocables.

Ha parlat del sagrament de l'ordenació o del matrimoni. Posi'n algun altre exemple.

Posem-ho a nivell nacional. Jo soc independentista. Què vol dir Catalunya independent? Vol dir que no ens empipin? O ve a ser independent per poder fer un Estat, i uns serveis pel poble, sobretot pels més desafavorits, que més ho necessitin? La independència de Catalunya no vol dir, simplement, que ni l'Estat espanyol ni cap altre es fiquin amb nosaltres, sinó què farem. Hi ha una frase de Lenin que diu "Llibertat, per a què?" El sentit positiu del comunisme no és simplement tombar el sistema capitalista o tombar la monarquia dels tzars, és fer alguna cosa. La llibertat s'ha d'exercir, sinó no és res. I exercir-la segurament és perdre llibertat. Si no la fem servir, no hi ha llibertat, és aquesta llibertat negativa de que "a mi que no m'empipin".

Els cristians creuen que Jesús té una proposta de llibertat: el projecte de l'amor.

Jesús diu “el que vulgui la vida, la perdrà i el qui la perdi, la guanyarà”. Aquest llenguatge paradoxal crida l'atenció. El que vulgui ser independent de tot, és que no és res. Serà el millor egoista, que passarà sense haver viscut.

Tornem al compromís religiós. Deia que falten vocacions. Què va fer el seu cas sentir-se còmode en aquest “per sempre amb Déu”?

És el que estem dient, de la veritable llibertat. Des de nen, havia tingut una formació piadosa. De família cristiana, vaig fer el batxillerat amb els escolapis, seguia la litúrgia, m'havia plantejat si ser sacerdot o ser escolapi. La idea anava i venia. I em feia por perdre la llibertat. I equivocar-me. “Si jo sabés segur que Déu vol que jo em faci sacerdot o religiós, doncs ho faria; però no n'estic segur”. De gran, vaig fer la carrera d'advocat i hi anava donant voltes. Demanava a Déu que si ho volia, que m'ho digués més clar.

Quan va arribar aquest moment?

A la vaga de tramvies del primer de març de 1952, em van tancar. Jo no tenia relació amb els tramvies. Em van atrapar amb l'esborrany d'un manifest nacionalista furibund dels estudiants catalans. I em vaig trobar que jo estava al servei militar a Sant Joan de les Abadesses, zona fronterera aleshores. Aquells dies hi passaven maquis i havíem de fer patrulles especials. Jo vaig haver d'anar a Barcelona perquè m'havia trencat el braç. Quan em van detenir em van demanar si tenia permís per deixar el lloc fronterer.

Què els va dir?

Tenia un d'aquests permisos de paraula. Figura que jo havia d'estar amb les patrulles especials per impedir el pas dels maquis i vaig a Barcelona aquell dia que totes les unitats estaven desbordades i amb un manifest independentista redactat a l'estranger. El governador de la milícia va dir “això és un complot separatista comunista”. Llavors se m'obre procés sumaríssim, que podia acabar en 48 hores. Això va poder ser superat molt bé gràcies a un germà de la mare, que era sots secretari a Madrid, i una intervenció personal del bisbe **Modrego**.

Total, que jo vaig passar uns dies en perill de mort. I estant reclòs al Castell de Montjuïc, quan la cosa ja s'havia moderat, de cop vaig dir: “Home, més clar ja no t'ho pot dir”. I vaig interpretar-ho com la voluntat de Déu. Després vaig continuar set mesos i mig de presó, i després presó a domicili encara.

Què recorda d'aquell temps de reclusió?

Hi havia un capellà que pujava a dir missa els diumenges. I el primer diumenge que va venir, li vaig demanar per confessar-me. Li vaig explicar aquesta vocació que havia demanat a Déu, i vaig tenir aquella experiència desagradable de veure que no em creia. Es pensava que li explicava un sopar de duro per tenir influència, perquè m'afavorís. I això ho he tingut molt en compte fent jo de confessor, quan algú explica el que jo penso que és un sopar de duro, miro que no s'adoni que no m'ho crec.

Va triar seguir Jesús, però li va tocar esperar...

El procés encara va durar més de dos anys, fins a estar en plena llibertat. Recordo molt bé el confessor, el pare **Torrent**, que va ser vicari ge-

neral de Barcelona, que em va dir: “Fes una setmana d'exercicis i segueix la voluntat de Déu”. Vaig fer servir el mètode ignasià, d'uns altres exercicis que havia fet a Manresa quan vaig acabar batxillerat. A favor i en contra d'anar al seminari i a favor i en contra d'anar a Montserrat. Tot i que fer exercicis en aquell moment era molt empipador: treballava de passant amb un advocat i demanar una setmana per fer exercicis... Però ho vaig fer.

Diumenge, sortint dels exercicis a Sarrià, vaig anar a Sant Felip Neri a veure el pare Torrent i portar-li el balanç dels escrits que havia fet. I no s'ho va mirar. Em va dir: “Tu tens ganes d'anar a Montserrat?”. “Ganes, sí”, li vaig dir. “Doncs, ves-hi”.

Va ser una raó de cor, no racional.

Sí. I estant a Montserrat, algunes coses que aleshores havia posat com a positives, ara les veuria negatives, i viceversa. Per exemple, volia donar-me a Déu i m'agradava la litúrgia, per formació dels escolapis, un oncle del meu pare, mossèn **Tenas**, liturgista, com el doctor **Carre-ras**. Però no sabia absolutament res de què era

la vida monàstica. Vaig entrar aquí sense saber distingir entre els benedictins i els claretians. Ara, per sort, un cop a dins, em va entusiasmar, això. Ara hi ha joves que venen, passen uns dies, unes setmanes, en acabat se'n van...

El seu darrer llibre el dedica a la litúrgia de les hores. Fent retrospectiva, explica que la tradició de la pregària a l'Església ha experimentat moltes variables. Tot això com ajuda la vida d'un cristià?

A la vida cristiana és essencial la pregària. I hi ha moltes formes de pregària. Però hi ha una que és l'oficial de l'Església, que és l'eucaristia, la missa forma part de l'ofici del dia. Encara que admet altres variants i coses accidentals, una veritable espiritualitat cristiana no pot prescindir dels sacraments.

Però sobretot, hi ha formes d'oració. El que diem escoles d'espiritualitat en el fons són escoles d'oració. La litúrgia de les hores neix com una continuació de la pregària de Jesús amb els seus deixebles. Primer no està escrita ni preceptuada enlloc, és el que fan. Als fets dels apòstols veiem com pregunten. I després es va

estructurant i preceptuant com a pregària de tota l'església.

Per tant, es pressuposa com una pregària universal?

Sí, en canvi, havia quedat durant segles com si fos dels sacerdots o de certs religiosos. La novetat del Vaticà II, d'acord amb el Moviment Litúrgic, és que és la pregària de tota l'Església.

En el llibre parla d'aquesta relació horitzontal entre cristians.

És la més important, perquè honora Déu i és interpersonal, de connexió fraterna. La pregària oficial de l'Església és la pregària més eficaç: tant pel que fa a honorar Déu, com per demanar coses. Encara que a les escoles d'oració que feliçment hi ha ara es descobreix que l'oració no és només demanar.

Moltes prefereixen posar l'accent en agrair.

És el que es diu “acció de gràcies”, que és adoració. Hi ha un text que de vegades es llegeix a vespres, d'un autor francès, que diu a la seva

mare que se l'estima “perquè ets tu, per ser qui ets i com ets”. A la salmòdia també diem “gràcies per la vostra immensa glòria”. Donem gràcies, estem contents. Tot i que, i això és el més important, som humans i amb la pregària necessitem demanar. Hi ha aquests moviments d'adoració, de lloança. Però aquí no sé què distingeix l'oració cristiana de l'oració pagana. L'oració pagana són trucs, fórmules o personatges com bruixots, que diuen el que s'ha de dir i el que s'ha de fer perquè la divinitat faci això o perquè passi allò.

Amb un punt supersticiós, s'entén.

I utilitari. L'oració cristiana ha de ser acció de gràcies, però no podem prescindir de les nostres necessitats, posar-nos davant de Déu i dir “no et necessito per res”. Per això hi ha també molta petició. I a la reforma de l'ofici diví, hi ha la doble petició d'oració i adoració. A laudes i vespres. Hi ha uns salms, un càntic, i s'hi afegeixen unes peticions, a l'estil de l'oració dels fidels a la missa. Tot i que hi ha moltes coses concretes, els salms són genèrics, conceptuals. Quan van ordenar els salms a la litúrgia de les hores, no podien preveure que ara hi hauria el

coronavirus. Les pregàries –els *preces*– han estat un gran èxit de la reforma de la litúrgia de les hores: intencions concretes que es fan al final. És clar, al llibre hi ha peticions, però han de ser genèriques.

Universals i per a tots els temps?

Sí, no podia preveure problemes concrets que tindrem ara. Per això, aquestes pregàries, que es poden improvisar, no han de ser punts de meditació, que ja hi són en els salms, sinó intencions de petició o d'acció de gràcies. Però de situacions i de problemes del moment.

Sembla que viurem una situació d'aïllament forçada. Hi veu una oportunitat per a treballar el silenci?

Preferiria que es curés l'epidèmia. Tota circumstància i trasbals pot ser ocasió per repensar la teva persona, la teva vida. Per veure també la fragilitat de totes les coses humanes i la inseguretat amb què vivim. Sempre estem pendents de la misericòrdia de Déu. Ara, no sé com evolucionarà això, però em sorprendria i desitjaria que els bisbes diguessin que el precepte dominical

no obliga, que resin l'ofici diví. Que santifiquin el diumenge de la forma que puguin, veient una missa per televisió o resant, un acte de caritat, etc. No crec que hi hagi tantes persones que tinguin una consciència tan estricta per dir “jo vaig a missa encara que agafi el coronavirus”.

Com veu avui l'Església?

Jo tinc molta esperança en el papa actual. Que Déu ens el conservi! Va fer una opció, en la primera oració, fantàstica! Però em va quedar l'interrogant: això seran només paraules? Es traduirà en decisions? Voldrà fer aquesta transformació de l'estructura de l'Església, la cúria, que fa molta falta? I la meua opinió és que sí, que ho està fent i de manera eficaç. Pas a pas. Tampoc és una persona imprudent, que faci canvis difícils d'assimilar. Es dona una situació molt delicada: hi ha altres personalitats de l'Església que el contradueixen. Això només havia passat una mica **Pau VI**, amb la *Humanae Vitae*, sobre moral matrimonial. Després d'allò, les encíclicques ja no són el que eren.

Es refereix al contingut? Les troba més fluïxes o més potents, ara?

No, vull dir per la reacció de la gent. No es considera tan dogma de fe, s'ho miren molt és lliurement. Pau VI es va trobar episcopats sencers -a Alemanya, als Estats Units o al Canadà- que feien comentaris per separar-se del document que havia publicat. Això no s'havia vist mai, eren heretges, separats immediatament.

Ara encara és més forta l'oposició, hi ha el cardenal encarregat de la litúrgia, **Robert Sarah**, que discrepa obertament d'ell, i no dimiteix! Però s'han fet ja canvis importants, doctrinals, pràctics. El Vaticà II ja va ser un gran salt d'unes estructures etèries i que desconeixien la realitat del món, i de l'Església. Per tant, veig amb molta esperança el present i futur, que jo ja no el veuré, d'un canvi que crec que és irreversible.

Un canvi cap a una Església que sigui, com?

Més evangèlica i més realista. Evangèlica en el sentit de més fidel a l'Evangelí. I realista, tenint en compte la realitat de tota la humanitat.

Algú podria dir que "més realista" vol dir menys exigent, que abaixa el llistó.

No, més exigent, més a fons. Més realista vol dir atenta a la realitat, no predicant al marge d'aquest món.

Encara es predica molt pensant en el més enllà.

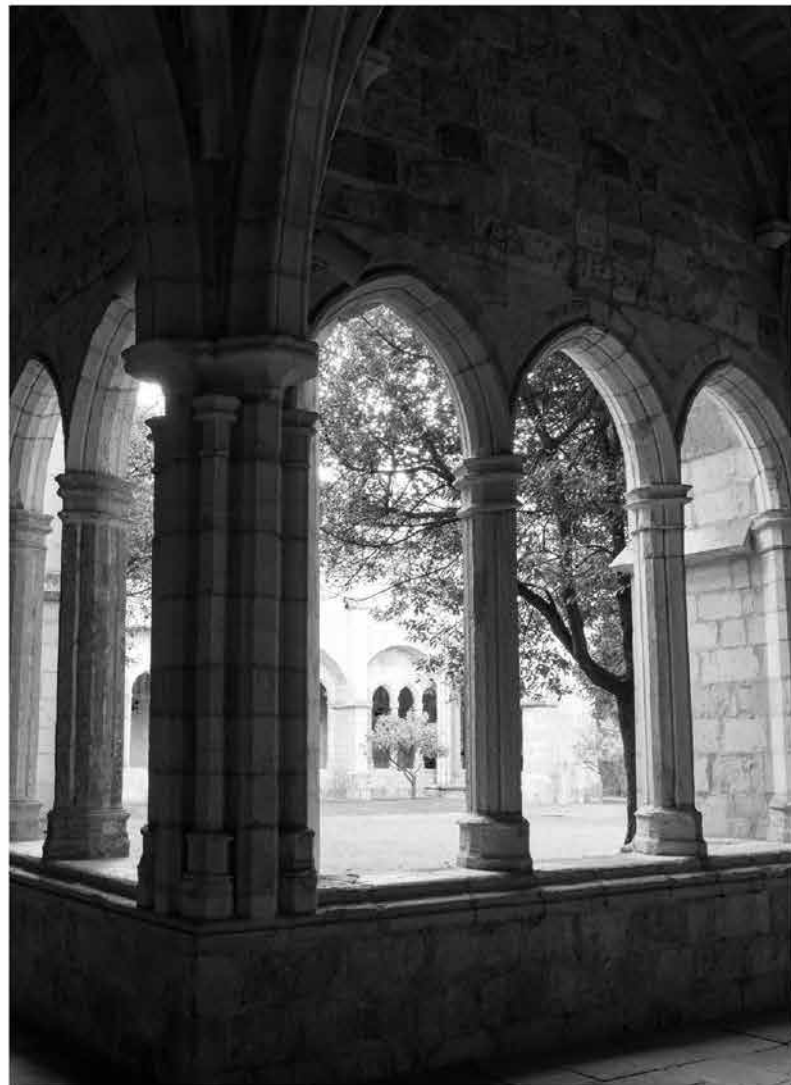
Això sí, perquè el més enllà que prediquem és real! Justament el dia que va ser elegit el papa Francesc, vaig tenir un infart que em van donar per mort. Em van dir que em moria. I vaig recordar el que havia sentit explicar de l'abat Escarré: quan s'estava morint, un dels seus amics li va dir: "Tens por?". I li va contestar: "El que tinc és molta curiositat". I vaig pensar això mateix. Tots els anys que porto estudiant Teologia, comentant Bíblia, Litúrgia... Què hi haurà de tot això?

Serà només especulació?

No són només ombres i aproximacions a una realitat inefable? Aviam, ara sortirem de dubtes.

LAURA MOR -CR/MONTSERRAT
| [LLEGIR AL WEB](#)

Sabadell Institucions Religioses

Una atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions.

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent, productes i serveis adaptats a les seves activitats econòmiques, col·legis, residències, hospitals, fundacions, i també per als seus empleats i familiars.

Perquè disposem de més de 40 anys d'experiència treballant amb les institucions religioses i adaptant-nos a les seves necessitats.

Un gestor especialitzat serà al seu costat per ajudar-los en totes les seves necessitats financeres i en la gestió del seu dia a dia.

Més informació a
www.bancsabadell.com/institucionsreligioses

B Sabadell
Ser on siguis

Mor per coronavirus la teresiana Pepa Montserrat, directora de Ganduxer

En la data que va néixer Teresa de Jesús, les Teresianes d'Enric d'Ossó, el 28 de març, estem de dol i volem compartir el nostre patiment amb tants i tants amics que coneixieu a la nostra estimada **Pepa Monserrat**.

Fa una setmana va ser ingressada amb una pneumònia a la Plató. Va ser al passar el segon control que van assegurar-nos estava afectada pel coronavirus. Des d'aquell moment -ella aïllada, i nosaltres desfetes de no poder estar al seu costat-, hem passat un calvari esperant dia rere dia el "part" que ens arribaria quan els metges -aclaparats amb tanta feina-- tinguessin un moment per informar-nos. La xarxa de la nostra comunicació, permetia que ens arribés ràpidament als nostres respectius confinaments.

La tarda del 28 de març, esperant ja el pitjor, advertides de la gravetat irreversible de la Pepa Monserrat, una de germana de la meua comunitat ens va dir amb llàgrimes als ulls: "una de les dues espelmes s'ha apagat". Feia dies que teníem al nostre oratori, davant el Crist de Taizè, dues espelmes. Un cop de vent? La metxa que s'havia acabat? Per a nosaltres va ser tot un símbol... Uns minuts després ens trucaven donant-nos la terrible notícia.

Una pissarra al cel

Pepa tenia 72 anys, però era d'una energia i fortalesa que no corresponien a la data cronològica. Era la directora del Col·legi de Teresianes de Ganduxer -l'edifici de Gaudí- molt estimada

i valorada, i deixarà un buit tan gran com gran era la seva personalitat.

Transcriu unes paraules amb les quals la Secretaria Provincial ens parla de la nostra estimada germana definint-la tal com era i com la recordarem sempre infinitat de persones que han passat per Ganduxer.

“Hi ha situacions que són difícils d’imaginar, i una és pensar en el Col·legi de Ganduxer sense veure-la a ella amunt i avall, veure-la com si fos capaç de multiplicar-se i estar amb professors, o amb alumnes fent classe o viatjant a França, o explicant -a la seva manera- la preciosa obra de Gaudí a coneguts i desconeguts, parlant amb pares i mares i antics alumnes i alumnes, o

obrint i tancant el col·legi perquè tots sabessin que allà, podien reunir-se i trobar-se, casar-se o celebrar un funeral. Amb ella Ganduxer seguia sent Casa-Mare de tots.

Tota una vida lliurada a la Companyia i a l’educació, una vida amb energia, ímpetu i vitalitat, i tot el que això comporta... la Pepa era una d’aquelles germanes que em deia: ‘Gemma, quan em mori, a veure què dius, que sigui bonic, que no sigui trist...’. Per això, deixeu-me, germanes, dir-vos que m’imagino a la Pepa arribant al cel, i amb el rebombori que deu haver-hi aquests dies, la veig posant-hi una pissarra on organitzar cada dia i cada moment, com feia a l’escola i a la comunitat, una pissarra plena de trobades i retrobaments, de noms, fins i tot crec que hi

posarà un viatge a Montpeller per seguir ajudant ara des del cel... Ara Pepa, sí que tens temps per dedicar-te amb Jesús als altres... ja per sempre. Això és el més bonic que de tu podem aprendre, el lliurament incansable i incondicional quan es tractava de fer alguna cosa pels altres, sense que hi hagués ni hores i ni dies”.

Compartim amb tants i tantes amigues de casa nostre, en el món de Catalunya Religió o en el Catalunya Cristiana, en el de l’Educació, entre els germans i germanes de la URC, d’Ensenyament, de tots i totes que coneixíeu i estimàveu Pepa. Pregueu per ella i per nosaltres.

Emissions especials dels oficis de Setmana Santa a la televisió

A les emissions litúrgiques que ja s'estan fent aquests dies de confinament, els dies de Setmana Santa s'hi sumen les **emissions especials** dels principals oficis per més canals. En el cas de **Barcelona**, 8TV emetrà les celebracions presidides pel cardenal **Joan Josep Omella** a la catedral. A la catedral de **Tarragona**, amb l'arquebisbe **Joan Planellas**, es faran des de TAC12.

TV3, a més de les misses conventuals de **Montserrat** de Diumenge de Rams i de Pasqua, també emetrà la Vetlla Pasqual dissabte a la nit pel Canal 33. En tots els casos es podran seguir també per diverses **plataformes** digitals que emeten habitualment les celebracions. A Girona, per exemple, **emetran** els oficis de Santa a la Catedral presidits pel bisbe **Francesc Pardo** a través d'Internet.

Com es va disposar, els oficis de Setmana Santa se **celebraran** com cada any a totes les catedrals i parròquies, però sense la presència de fidels. En algunes poblacions s'han proposat **alternatives** per mantenir la celebració de Rams. També ho celebraran a porta tancada les comunitats religioses. Per això, es convida a seguir-los pels mitjans de comunicació o pels canals digitals disponibles. Això farà que no es pugui celebrar la popular benedicció de Rams o el foc fora de les esglésies per encendre el ciri pasqual. A la xarxa també hi ha disponibles materials i propostes per seguir la celebració de Setmana Santa des de casa.

Aquí es poden consultar les **emissions especials** dels oficis de Setmana Santa. I aquí altres **propostes** per aquests dies.

Les misses per televisió multipliquen l'audiència durant el confinament

Les misses dominicals que s'emeten des de Catalunya han multiplicat la seves audiències habituals. Diumenge passat van sumar uns 250.000 espectadors.

Actualment des de Catalunya cada diumenge s'emet per televisió la **Missa de TVE-2** a Catalunya a les 10.30 h, i la Missa de Montserrat a les 11 h per la **Xarxa** de televisions locals. TV3 també emet la Missa de Montserrat el primer diumenge de mes, però des que s'ha iniciat el confinament s'emet cada diumenge.

El passat diumenge, 29 de març, la missa de TVE-2 va triplicar la seva audiència habitual de les

darreres setmanes amb una mitjana de 62.000 espectadors i un 8,0% dels qui miraven la televisió (*share*). El diumenge anterior va tenir 72.000 espectadors. La Missa de TVE2 Catalunya fa 37 anys que s'emet cada diumenge en català.

La Missa Conventual de Montserrat emesa per la Xarxa de Televisions Locals el darrer diumenge va tenir 109.000 espectadors, el doble de l'habitual. La missa de Montserrat suma també els espectadors que la van veure per TV3, 72.000 espectadors i un 8,7% de *share*. El diumenge anterior van ser 65.000 espectadors. Aquestes dades gairebé tripliquen l'audiència del primer diumenge de mes.

L'Abadia de Montserrat també emet la missa de diumenge i la resta d'oficis litúrgics de tota la setmana a través del seu canal digital <www.montserratcomunicacio.cat> i per Ràdio Estel, que encara suma més oients.

A Catalunya també es pot seguir la missa a través de TRECE TV, de la Cadena COPE i d'altres emissores locals. Coincidint amb el confinament, diverses parròquies de Catalunya han iniciat les **emissions** en directe a través de plataformes digitals i xarxes socials. Als webs

dels bisbats es facilita la informació d'aquestes emissions.

Per Setmana Santa, els **oficis** del Tríduum Pasqual de Montserrat es podran seguir per la Xarxa de televisions locals i TV3 emetrà també la missa de Diumenge de Rams i de Diumenge de Pasqua, i la Vetlla Pasqual pel Canal 33. TVE2 emetrà la missa de Rams i de Pasqua presidida pel papa Francesc des de la Basílica de Sant Pere del Vaticà.

CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Continguts gratuïts

Període gratuït d'un mes (versió premium) a l'aplicatiu + continguts de la Lectio Divina Quaresma 2020 + 1r capítol online del llibre *Un bisbe contra tots els murs*.

Per Diumenge de Rams, padrines i benediccions virtuals

Íntima i modesta. Així serà la festa de Rams d'aquest diumenge. Al costat de la Missa del Gall, és la celebració cristiana més popular de l'any. La tradició fa que la comunitat cristiana es reuneixi a l'església per beneir palmes, palmons, branques de llorer i d'olivera. Enguany, en consonància amb una quaresma de reclusió forçosa, l'obertura de la Setmana Santa serà també humil i fràgil. Com l'animal de càrrega sobre el que Jesús va entrar a la ciutat de Jerusalem.

La majoria de les fonts que hem consultat reconeixen que no han previst "res d'especial" per salvar la data que uneix les padrines amb els fillols. Els bisbats han decretat la celebració a porta tancada, seguint la fórmula d'entrada més senzilla, que prescindeix de la benedicció i de la processó. Amb tot, hi ha algunes solucions creatives, en l'àmbit virtual, per mantenir l'element comunitari i participatiu de Rams.

La parròquia de Sant Jaume de Riudoms, al Baix Camp, fa dies que va anticipar una **benedicció virtual de palmes i palmons** a través de les xarxes socials. Les famílies que hi volen participar, poden enviar les fotografies dels dibuixos de palmes i palmons, que s'imprimiran i col·locaran al plafó de l'església.

Diumenge, el rector, **Josep Mateu**, les beneirà a la missa de les onze. A l'anunci de la proposta fan suggeriment d'**algunes plantilles** per personalitzar aquesta creació.

La proposta que recull el portal web dels jesuïtes pregaria.cat inclou també una crida similar. Proposen llegir l'evangeli en família i treballar un motiu **amb papiroflèxia o amb un dibuix**, que pot servir per penjar al balcó o per col·locar en el racó de pregària que hagi establert la família.

L'equip del Departament de Pastoral la Fundació Escola Cristiana de Catalunya ha recopilat també un seguit de recursos per celebrar la **Setmana Santa des de l'Església domèstica**. En el recull, hi ha tallers en família i material audiovisual encarat a viure el Diumenge de Rams.

"Des de la nostra petitesa i fragilitat"

El rector de les parròquies de Lliçà d'Amunt, al Vallès Oriental, **Aaron Larrazabal**, recorda que diumenge els cristians celebren "l'entrada a Jerusalem del Senyor, aclamat com a Rei pels més petits, en especial els infants". Larrazabal creu que amb les actuals restriccions "pren una especial significació el fet espiritual de deixar que Ell 'entri' a les nostres llars aquest Diumenge de Rams, com va entrar a Jerusalem".

I expressa una petició en aquest sentit: "Des de la nostra petitesa i fragilitat, aclamem-lo com el nostre Rei, que regni a les llars. Que visquem segons la seva paraula de compassió i de salvació". En el cas de les parròquies que té encomanades, diumenge seguirà la dinà-

mica que ha adquirit aquests dies de confinament: "Cada matí envio a un centenars de persones de les meves dues comunitats un àudio per whatsapp amb la lectura i el comentari de l'Evangeli d'aquell dia". Per Setmana Santa ha previst fer quatre vídeos breus explicant el sentit d'aquell dia en concret.

En paral·lel, convida els feligresos a sentir-se "units en les nostres oracions particulars i a seguir els oficis pels mitjans". Una consigna que es repeteix a la resta de parròquies del país on el culte ha passat a celebrar-se en privat.

Si mirem a l'arxiprestat Delta-Litoral, al bisbat de Tortosa, el capellà **Eduard Falcó** confirma el que **hem vist aquests dies**: "S'ha posat de moda el retransmetre les celebracions per la xarxa". Així ho fan des d'Hospitalet de l'Infant, l'Ametlla de Mar, Camarles i Deltebre-La Cava. "És una manera de fer-se propers als parroquians", defensa Falcó.

Fa uns dies també **vam saber** que mossèn **Emilio Vives** va beneir les palmes i palmons del taller artesanal Palmes Viaplana de la Vilella Baixa, al Priorat. De manera que, amb la

venda per internet, feien arribar les peces ja beneïdes a les famílies.

Petites comunitats de religiosos

Com a exemple del que probablement faran aquest diumenge molts religiosos, tenim les comunitats dels germans maristes de Les Avellanès. "Celebrarem el Diumenge de Rams de manera molt senzilla". En aquest cas, apunta el germà Ramon Llansana, disposaran de capellà per poder fer la celebració.

Des de fa dies, seguint les mesures de prevenció, a Les Avellanès fan les celebracions i pregàries a la sala de la comunitat en comptes de l'oratori. "D'aquesta manera, podem guardar les distàncies de seguretat", apunta Llansana. "Després de la benedicció dels petits rams d'olivera, el capellà llegirà l'evangeli de l'entrada del Senyor a Jerusalem. Recollirem els rams i els brandarem tot cantant un cant processional, cadascú en el seu lloc, sense processó". A continuació celebraran l'Eucaristia. "Enguany, amb l'evangeli de la Passió del Senyor segons sant Mateu, que farem de forma breu."

Fotografia Marie Carter | Creative Commons

Allò en què creiem

**PER ANNA-BEL CARBONELL RIOS
A SINI**

El silenci s'ha imposat i plana sobre els nostres carrers. El frenètic ritme que sovint ens envaïa de sobte ha desaparegut i, sense massa temps d'adaptació, ha donat pas a l'absència. Ens hem reclòs a les nostres cases, a la profunditat de les nostres famílies, a l'interior dels nostres cors. Anem escadussers de paraules i se'ns convida a redescobrir qui som donant vida a les nostres sovint abandonades llars.

Potser ens havíem cregut infal·libles i totpoderosos. Fins i tot amb actituds burletes davant la natura, la vida, el transcendent. Érem addictes a fer i a moure'ns; a l'acció més que a la reflexió; al jo més que al nosaltres... i aquesta pandèmia

ens ha frenat i obligat a pensar en aquest no-saltres i mirar de caminar plegats. Ara és quan ens adonem del que teníem i trobem a faltar moments que abans, en determinades ocasions, ens semblaven carregosos. Enyorem una abraçada, un petó i el somriure d'aquell familiar que no podem visitar o d'aquells amics amb qui no ens podem trobar, la complicitat dels companys de feina, la xerrada amb els veïns o el botiguer...

Enmig de tota aquesta immobilització imposada per les circumstàncies, els espais de solitud individual ens esporugueixen i es veuen trencats per la necessitat de retrobar-nos amoro-

sint el nostre ésser íntim més amagat que ara es troba, curiosament, més a l'abast que unes setmanes enrere. De retruc, el silenci col·lectiu ens porta a redescobrir l'altre per acabar reconeixent-nos com a humanitat.

Però, tot i amb això, ens costa i tractem d'ajornar i, fins i tot, negar aquesta oportunitat de reflexió, de revisió perquè l'adversari és dins nostre, i el soroll ens impedeix escoltar la veritat del nostre cor. Els motius d'aquest aplaçament potser tenen a veure amb la incapacitat d'afrontar les pròpies contradiccions -no ens són desconegudes però les amaguem perquè no les volem veure- i que ara es fan paleses a conseqüència del que està succeint. Ara que el món ens alerta i mostra la seva cara més adusta, es mou a un ritme alentit i ens convida aprendre a ser pacients i resilients, a empoderar-nos i saber-nos capaços de canviar, rectificar i replantejar conviccions, actituds, i maneres d'afrontar la vida consolidant aquells valors arraconats. Aquest "tempo" ens hauria de conduir a redibuixar la realitat i els somnis visualitzant un futur més pausat i inclusiu, generador de noves oportunitats per a tothom.

Tant de bo sapiguem cercar nous companys de viatge que ens permetin gaudir de tots i cadascun dels moments que ens depari l'existència. Uns companys que senzillament ens permetin sentir i viure en plenitud, d'acord amb allò en que creiem profundament i havíem oblidat. Com diria el gran poeta Miquel Martí i Pol:

"Reconduïm-la a poc a poc, la vida. A poc a poc i amb molta confiança. No pas pels vells topants ni per dreceres. Grandiloqüents sinó pel discretíssim. Camí del fer i desfer de cada dia.

Reconduïm-la amb dubtes i projectes. I amb turpituds, anhels i defallences, humanament, entre brogit i angoixes, pel goig dels anys que ens correspon de viure.

En solitud, però no solitaris, reconduïm la vida amb certesa, que cap esforç no cau en terra eixorca. Dia vindrà que algú beurà a mans plenes, l'aigua de llum que brolli de les pedres, d'aquest temps nou que ara esculpim nosaltres".

La Fundació "la Caixa" i CaixaBank impulsen una campanya solidària d'emergència a favor dels Bancs d'Aliments per pal·liar els efectes del coronavirus entre les famílies més vulnerables

La Fundació "la Caixa" i CaixaBank impulsen la campanya solidària «Cap llar sense aliments» per respondre, de manera excepcional, a l'emergència social derivada de la crisi sanitària i social actual. L'objectiu és recaptar la màxima quantitat possible d'aliments i de fons per cobrir les demandes habituals ateses durant les campanyes presencials, que s'han vist afectades per la situació actual.

Des de l'1 d'abril tots els ciutadans poden canalitzar el seu suport econòmic a **famílies en situació de vulnerabilitat** que es vegin obligades a recórrer als Bancs d'Aliments. La Fundació "la Caixa" hi aporta 100.000 euros inicials per pal·liar les primeres conseqüències de l'emergència social i reforça així el seu compromís amb les entitats socials.

La quantia total recaptada a Catalunya es distribuirà entre els quatre Bancs d'Aliments associats a la Federació Catalana de Bancs d'Aliments (FECATBAL), que fan una crida als ciutadans perquè els ajudin a proporcionar ali-

ments a les persones que més ho necessiten. A Catalunya, els Bancs d'Aliments **van atendre a 194.090 persones**, de la mà de 616 entitats, repartint 23.934 tones d'aliments, al 2019. Al conjunt d'Espanya van atendre a 1,1 milió de persones desafavorides repartint 144,5 milions de quilos de menjar, amb l'assistència de més de 7.300 institucions benèfiques.

Una petita aportació, una gran ajuda

Amb l'aportació de només 2 €, els Bancs d'Aliments poden proporcionar els **aliments bàsics per a una persona durant un dia sencer** i, amb la contribució de 20 €, una família petita es manté tota una setmana. En aquests moments, necessiten aprovisionar els estocs amb els aliments més bàsics i productes infantils, com la llet, ja que entre el total d'usuaris a Catalunya hi ha **10.000 lactants**.

Les conseqüències econòmiques del coronavirus ja tenen impacte en la societat i, segons la FECATBAL, en les últimes setmanes s'ha registrat un gran increment de la demanda. A Espanya, **més de 10 milions de persones**, el 21,5 % de la població, es troba en Risc de Pobresa, segons la Xarxa Europea de Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social (AROPE, per la sigla en anglès).

Davant del nou escenari, els Bancs d'Aliments han establert un dispositiu de serveis mínims després de la **suspensió de les operacions presencials** de recollida d'aliments i altres donacions. D'aquesta manera, per mantenir les existències als magatzems, els cal augmentar substancialment la compra d'aliments i també rebre donacions econòmiques per pal·liar la manca de recursos.

Les provisions dels Bancs d'Aliments es distribueixen a través de les entitats assistencials i d'ajuda social que estan registrades i homologades oficialment per les administracions.

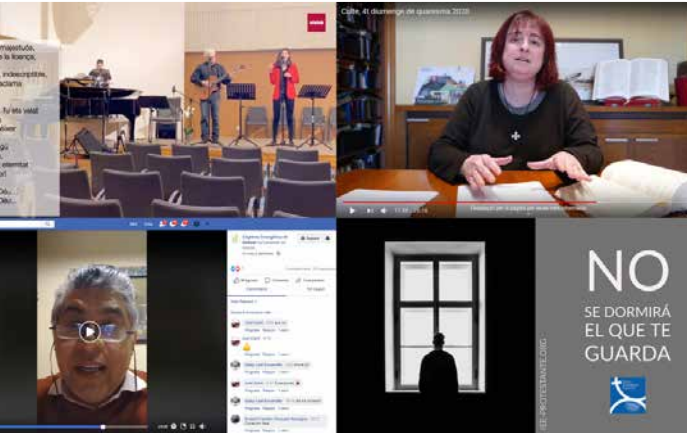
Com s'hi pot col·laborar?

Des de l'1 d'abril es poden fer donacions a través de la xarxa de caixers automàtics de CaixaBank, que disposa de més de 9.000 repartits per tot el territori; a través de CaixaBank NOW, tant l'app com el web; i del portal corporatiu de CaixaBank, per als no clients de l'entitat.

Una altra opció de col·laboració és **mitjançant l'enviament d'un SMS amb la paraula «ALIMENTS» al 38014**.

També es poden fer aportacions al web específic www.caplarsensealiments.org

Esglésies protestants: transmetre missatges que encoratgin

Si hi ha un repte que diversos pastors protestants subratllen d'aquests dies és el de l'acompanyament. Si bé és cert que s'enginyen maneres virtuals, manca el fet de poder-se trobar amb la comunitat. Així i tot, transmeten paraules d'ànim que donen esperança i llum.

Les comunitats protestants han cessat tota l'activitat als seus centres de culte, només continua activa alguna obra social que cobreix primeres necessitats de persones vulnerables. **Guillem Correa**, Secretari General del **Consell Evangèlic de Catalunya**, confirma que l'activitat dels **ministeris** s'ha hagut d'aturar, "les visites a les presons, als hospitals, l'atenció a persones im-

migrants, totes són tasques que fem de forma presencial, i que ara ja no podem realitzar per prevenir el contagi del coronavirus".

Paraules d'ànim

La comunitat evangèlica vol donar exemple quedant-se a casa, i sap que ara és important transmetre missatges que encoratgin. "Això em recorda al relat bíblic (**Fet dels Apòstols 27**) on Pau està de viatge a Roma i de sobte el seu vaixell es troba en una tempesta, una tempesta tan forta que no se sabia si era de dia o de nit, i ell s'aixeca per donar paraules d'ànim als companys de viatge. Això és el que hem de fer

els pastors ara, en un moment on tot trontolla, hem de trobar paraules d'ànims, de consol, encara que sigui des de la distància.”

Marta López, pastora de l'**Església Evangèlica de Catalunya**, coincideix i destaca la complexitat de compartir el dolor des de la llunyania. “La distància fa coixejar el rol pastoral. Quan estàs a prop pots compartir un petó, una abraçada, un silenci, però com ho fas quan estàs tancat a casa?” **Victor Hernández**, també pastor de l'Església Evangèlica de Catalunya, descriu que la situació s'agreuja quan has d'apropar-te a algú que ha perdut a un amic o familiar, o algú que està a l'hospital, tant és així que s'ha elaborat un **document** per aportar consells a l'hora d'afrontar aquestes circumstàncies.

Vincles estrets

I és que com Hernández explica, els cultes de les comunitats evangèliques, les seves reunions, estan vestides de relacions estretes. “Ens coneixem molt entre nosaltres, som grups reduïts de persones que conversem de forma intensa, el fet que no puguem trobar-nos ens impacta de manera emocional, és així perquè

tenim un alt grau de comunió”. En relació amb això Correa recorda “el moment de donar-nos la pau és molt intens, ens fem moltes abraçades, i el darrer diumenge que encara podíem celebrar el culte, va ser estrany i fred, perquè havíem de fer la broma de no abraçar-nos. Va ser difícil treure ferro aquella escena, amb somriures torts.”

Hernández explica que s'estan fent diverses activitats per sentir-se uns a prop dels altres. Una iniciativa que està agafant força són les cadenes d'oració virtuals “el fet d'estar recordant, de demanar els uns pels altres, s'intensifica, no només per pregar per a aquelles persones que es troben a l'hospital, també per donar les gràcies quan algú es recupera”; aquest fet de compartir s'estén fins a propostes ecumèniques “com la del **pare nostre comunitari del papa Francesc**, o la del **parenostre ecumènic** de la diòcesi de Màlaga.”

A més a més, tal com expressa Correa, les noves tecnologies estan sent de gran ajuda per emetre el culte. Per exemple, ell enregistra el culte del diumenge i el comparteix via youtube, i “també convido a pregar en família des d'aquest canal,

intento incentivar el culte familiar, encara que estiguis confinat, pots tenir una actitud festiva a la taula del menjador, on hi ha grans i petits, es pot cantar, posar música que trobes l'Spotify, fer pregària... és el dia del senyor i fem culte.”

L'**ús de la tecnologia** no s'acaba els diumenges. **Ruth Giordano**, presidenta de la **Unió d'Esglésies Baptistes de Catalunya**, descriu que hi ha grups de fe, de reflexió bíblica, de pregària que es troben mitjançant diverses eines com Google meetings, Zoom, Hootsuits que permeten establir videoconferències. “Fins i tot el grup de voluntaris que fa taller de lectoescriptura amb persones grans ha aconseguit mantenir la marxa del projecte en línia.”

L'atenció a persones vulnerables

N'hi ha que continuen la seva presencialitat. López explica que una de les seves obres socials a Rubí, **Frater Nadal**, no ha cessat la seva activitat de rebost d'aliments: “Es cobreixen primeres necessitats de famílies vulnerables, l'Ajuntament de Rubí ens ha demanat que continuem i així ho fem prenent les mesures de precaució corresponents, gel desinfectant,

mascaretes, distàncies de seguretat." No són els únics, Ruth Giordano explica que l'Espai familiar per a la pobresa energètica que gestionen des de **l'Església Evangèlica Unida de Terrassa** continua funcionant. "Rentadores i dutxes per unitats familiars que no poden permetre's pagar les factures, els nostres voluntaris i treballadors socials continuen l'activitat amb les mesures de seguretat oportunes."

De la mateixa manera, la comunitat protestant té una cura especial per les persones grans. Moltes viuen soles. "Les persones grans estan presents en les nostres esglésies, estem molt en contacte amb elles per saber si estan cobertes a partir de l'ajuda que tinguin de veïns i fills. En cas que no sigui així, ens mobilitzem i anem

nosaltres a fer la compra o a la farmàcia", descriu López.

El confinament com a oportunitat

Tot i que ara mateix és difícil esbrinar quin aprenentatge extraurem d'això, Hernández convida que en aquests dies mantinguem viva l'esperança per tenir confiança suficient i trobar una mica de llum enmig de la dificultat. López i Correa coincideixen en dir que el confinament és una oportunitat que tenim d'estar més a prop dels que estimem i de qui ens estima i una bona ocasió per meditar i pregar.

A tall de conclusió Giordano llegeix paraules escrites per **Luter en temps de pesta bubòni-**

ca, adients també avui: "Li demanaré a Déu misericordiosament que ens protegeixi. Després fumigaré, ajudaré a purificar l'aire. Administraré la medicina i la prendré. Evitaré llocs i persones on la meua presència no sigui necessària per a no contaminar-me i, per tant, infligir o contaminar a uns altres i així causar la seva mort com a resultat de la meua negligència. Si Déu volgués portar-me segurament em trobés, i he fet el que esperava de mi, per la qual cosa no sóc responsable de la meua pròpia mort ni de la mort dels altres. No obstant això, si el meu veí em necessita, no evitaré ni el lloc, ni la persona, aniré lliurament." (Martí Luter, 1523).

“Ja no hi ha musulmà o no-musulmà. Hi ha persones que treballen plegades”

L'atenció a les persones grans en aquests dies de confinament és la prioritat del **Centre Cultural Islàmic Català**, al barri del Clot de Barcelona. I és per això que seixanta voluntaris cusen, cadascú a casa seva, mascaretes. Aquesta producció està fent incrementar la tranquil·litat i la solidaritat entre els veïns.

“El valor més important d'aquestes mascaretes és el suport que podem donar als ancians, ens dol molt que els faci por sortir al carrer, escolten moltes notícies a la ràdio, a la televisió, i llavors se senten aterrits i ja no baixen a comprar, o per anar a la farmàcia”, ens explica **Salim Benamara**, imam del Centre Cultural Islàmic Català.

Aquestes mascaretes estan fetes de tela que diversos industrials i particulars han donat al centre, no estan homologades, així i tot “les mascaretes que fabriquem són una barrera per prevenir el contagi, i tenen el valor de sumar assossec i empenta a la persona que les rep”, descriu Benamara. S'afanya a apuntar la segona fortalesa d'aquest producte: “Ha servit de pont entre els veïns, hem reforçat el nostre vincle perquè ens hem adonat que tots som iguals davant d'aquest virus, sense distingir religió, ara ja no hi ha musulmà o no-musulmà, hi ha persones que treballen plegades, amb il·lusió i ànim, enmig d'aquesta situació que ens angosta i ens desgasta.”

Si un veí vol cosir, només s'ha d'adreçar al Centre. El grup de voluntaris ha enregistrat un vídeo per mostrar quin és el patró i els passos a seguir per produir una mascareta.

“Només ens han de dir quantes mascaretes poden cosir, i nosaltres els donem les instruccions i el material que hem endreçat en paquets, escapolons de tela i tires elàstiques. Després ens retornen les mascaretes confeccionades i nosaltres les distribuïm porta per porta. Si hi ha una comanda nombrosa, ens acostem en furgoneta, per exemple, a centres de menors i residències... Tot això a mi m'ajuda a mantenir-me actiu, sempre he estat un jove inquiet i amb aquesta tasca sento que estic aportant el meu granet de sorra a la societat i això em dona esperança en aquests temps durs”, explica **Ahmed Nasser El Alaoui**, voluntari.

Hi ha una dificultat evident per continuar, la manca de material. Com Benamara, comenta cada vegada reben menys tela, “continuem parlant amb comerciants, però tot està tancat i és molt difícil aconseguir estoc, ara en tenim per uns tres o quatre dies, estem esperonats en aconseguir-ne més”.

L'imam convida a tot aquell qui vulgui fer una **donació de tela**, a posar-se en contacte amb el Centre Islàmic Català.

Atendre el màxim de persones

Tot i l'entrebanc que suposa trobar teixit, Benamara afirma que treballen per atendre el màxim de persones, “començant per les més pròximes, els veïns del Clot, i continuant pels barris propers, per Barcelona capital, rodalies i altres punts de Catalunya i Espanya, fins i tot hem enviat **audiovisuals** explicatius a Girona, Tarragona, Gavà, Castelldefels, València, Saragossa, Madrid, i ells també s'estan engrescant amb la idea de produir mascaretes”.

El Alaoui apunta que no només s'estan fent mascaretes, també bates i gorres per al personal mèdic, “a més a més hi ha altres activitats com la de ‘Compro por ti’ o la del ‘Veí Solidari’, que sorgeixen de grups de joves que assisteixen normalment al culte del centre, i es tracta d'estar disponibles per la gent gran, podem fer la compra per ells, anar a la farmàcia, llençar les escombraries o qualsevol altra gestió que necessitin; ens hem organitzat en una sèrie de

grups WhatsApp on recollim les necessitats de cadascú, i després assignem un jove per a cada encàrrec.”

“Les persones grans són una benedicció”

Salim comptabilitza que més de 2.500 veïns musulmans han posat cartes a les bústies oferint aquest servei, i insisteix: “Els grans són una minoria, en la cultura musulmana és molt difícil trobar una persona gran a una residència o vivint sola. Les persones grans viuen amb la família, i aquí veiem que és diferent, em trobo a veïns sols, a qui ningú atén, els hem d'oferir cura, i que sàpiguen que estem al seu costat, mantenint les precaucions necessàries per evitar els contagis, però fent-nos propers. Les persones grans són una benedicció, amb elles guardem la història i la identitat, en temps de pandèmia m'han decebut alguns discursos que s'han fet, inclosos governants de països importants, tot això demostra que hem de revisar com més aviat millor els nostres valors socials”.

El Centre Cultural Islàmic Català també compta amb una emissora en línia, **ràdio Alhuda CCIC** des d'on ofereixen activitats, xerrades,

debats que els fidels poden seguir des de casa; al mateix torn pengen al seu canal Youtube els discursos dels imams.

“La comunicació té un vessant psicològic molt important que hauríem de tenir en compte, no va bé que els periodistes provoquin por, o pànic en l'espectador, intentem alegrar-nos el màxim possible la vida en aquest temps cru, hem fe de que tot el món està en mans d'un creador, i que Ell és misericordiós.”

El Alaoui conclou: “Cada vegada són més els centres musulmans que ofereixen voluntaris, instal·lacions, i diverses iniciatives per lluitar contra el Covid19. Aquest dilluns mateix, diverses comunitats s'han dirigit a l'alcalde de Badalona per oferir recursos i força de treball a les autoritats públiques; també la mesquita de Sant Andreu de la Barca que ha donat una **participació econòmica a l'Ajuntament** de 15.000 €; he sabut que la mesquita de Reus estan produint mascaretes i s'ha afegit a la xarxa de dis-

tribució d'aliments de la ciutat; i a la mesquita del Raval Minhaj Ul Quran estan fent una **campanya per recollir aliments** i atendre famílies vulnerables... m'alegra molt que hi hagi tantes iniciatives”.

LUCÍA MONTOBBIO -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Mor el jesuïta Josep Sugrañes, primer director de Cristianisme i Justícia

El passat diumenge 29 de març va morir al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès en **Josep Sugrañes**, jesuïta. El seu traspàs no està relacionat amb la pandèmia actual sinó que Sugrañes ja fa uns mesos que s'havia traslladat a la infermeria dels jesuïtes al Centre Borja per problemes de salut. Josep Sugrañes dedicà bona part de la seva vida a la cooperació internacional i al treball en favor dels refugiats. També va ser un dels fundadors i primer director del centre d'estudis Cristianisme i Justícia. Els últims anys s'ha dedicat sobretot al centre d'espiritualitat Cova Sant Ignasi de Manresa.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Càritas Catalunya ofereix els seus serveis en la reunió amb president Torra

Dilluns 30 de març al matí va tenir lloc una trobada virtual del president de la Generalitat de Catalunya, **Joaquim Torra**, amb una destacada representació d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya. Hi van assistir Amics de la Gent Gran, Banc dels Aliments, **Càritas Catalunya**, Casal dels Infants, Creu Roja a Catalunya, Federació Catalana de Voluntariat Social, Fundació Arrels, **Fundació Pere Tarrés**, Fundesplai, Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya i Telèfon de l'esperança. En representació de Càritas Catalunya va participar el seu president, **Francesc Roig Queralt**.

CÀRITAS CATALUNYA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Moviments obrers cristians de Catalunya mobilitzen la solidaritat

Els Moviments i Col·lectius Obrers Cristians de Catalunya i Balears han fet públic el comunicat 'Covid-19: Emergència social/sanitària i oportunitat de globalitzar la humanització'. Demanen a les autoritats polítiques una gestió honesta i responsable "al servei del bé comú". Defensen els drets de "les persones treballadores que estan sostenint aquest moment dur i incert" I fan una crida a "mobilitzar-nos solidàriament, a sostenir els qui ja ho estan fent i animar a d'altres a fer-ho segons les seves possibilitats. Donar gratuïtament és un signe inconfusible i excel·lent d'humanitat".

TARRACONENSE | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els ministres de culte poden participar en els rituals funeraris

El Departament de Salut i la Direcció General d'Afers Religiosos ha publicat alguns aclariments sobre els rituals funeraris que afecten totes les confessions en l'actual crisi. Si bé degut al confinament pel coronavirus està prohibida qualsevol cerimònia o acte públic, es permet practicar un ritual en l'enterrament amb un màxim de tres familiars i un ministre de culte. Només es demana respectar sempre la distància de seguretat entre persones i les mesures d'higiene que exigeix la situació.

Alhora, es recorda que sigui quina sigui la causa de la mort, els difunts poden ser enterrats o incinerats segons el desig de la família. La in-

cineració no és obligatòria pels difunts a causa de la Covid-19. Tampoc hi ha cap prohibició sanitària per trasllat dels fèretres, tot i que s'ha de tenir presents les dificultats de transport dificultats per la situació internacional que està afectant especialment a les comunitats musulmanes que volen enterrar els familiars en els països d'origen.

També es fan altres **recomanacions** per respectar el confinament en l'àmbit dels centres de culte.

Mossèn Rodríguez beneeix Mataró

PER RAMON BASSAS
A ROBA ESTESA

La setmana passada va córrer pels whatsapps dels meus conciutadans aquest vídeo on es veu el rector de la mil·lenària parròquia de Sant Maria de Mataró dalt del seu campanar mostrant una custòdia als quatre vents, desafiant-los, per beneir la meva estimadíssima ciutat. Abans, mossèn Josep Rodríguez, revestit amb capa pluvial (crec), recita el text de la benedicció demanant l'auxili de Déu. A mi, que vaig començar a anar a missa quan encara les colonitzaven les guitarres, també em va fer una mica de gràcia, ho reconec. Vaig respondre amb ironia a qui me'l va enviar: "Ara sí que podem dormir tranquils". Però quan vaig veure que un conegut se'n fotia a les xarxes amb coses com "pobres de nosaltres" i tal, em va pujar la mosca al nas.

Ja sé que la gent més gran que jo té força complexes amb tota l'estètica prèvia al Concili Vaticà II, i aquest és un tema que difícilment resol-drem. Però no acabo d'entendre com els que no són catòlics no s'ho prenen amb més distància. El conegut que us deia és amant del teatre, viatja arreu per veure espectacles, pel que veiem a les seves xarxes socials. Va sovint a països exòtics i ens ho ensenya amb prolífics reportatges. Estic segur que si dalt d'un mil·lenari edifici religiós d'un d'aquests destins un xaman fes una dansa ritual per treure els mals esperits ho hauria elogiat i n'hauria fet alguna relació amb el teatre contemporani o la dansa. Però si un capellà espolsa la capa pluvial i treu les teranyines de les custòdies, desenganyeu-vos, és un fatxa, que és l'epítet que han tret ara als fatxes de ve-

ritat per fer-lo extensiu al conjunt de prejudicis que alguns acumulen.

Sí, ja ho sé. El que cal ara és material mèdic i mans, cuidar-se a casa i on sigui, pasta per la recerca, habilitar espais per ampliar l'atenció dels hospitals. Segur. La prioritat dels cristians ha de ser aquesta, la cura material, *encarnada*. Tocar els leprosos, fer caminar els coixos, tocar els ulls dels cecs. Però aniríem malament si, sobretot quan es demana a la pràctica totalitat de la població restant que no es moguin de casa, no entenguéssim que ens queda el símbol. Per exemple, un símbol universal, avui, és l'aplaudiment diari a les 8 del vespre per agrair la feina del personal mobilitzat i la seva entrega. Per mi, un símbol molt eucarístic, com ho és per mossèn Rodríguez, i milions de persones al món, la custòdia del cos de Crist. Per sort, no són incompatibles. Podem combregar (quan ens ho deixin) i aplaudir. I segurament, ho hem de fer ara més que mai. Amb capa pluvial o amb xandall.

El que digui que tot plegat no serveix per res és que probablement tampoc ha entès res. Volem

fer nostre el cos dels que no hi són, en aquell moment, perquè s'estan lliurant del tot a la cura dels altres, de nosaltres, de fet. Inclosos, sigui dit, milers de voluntaris de Càritas que no tenen temps ni de mirar els vídeos de whatsapp. Volem que, almenys, ens sentin a prop. Volem ser-hi. Que el confinament no sigui dimissió, o amagar-se. I expressar la confiança en aquests professionals. Per als cristians, tot això té un llenguatge potser avui una mica estrany, però que a nosaltres ens funciona. Del lloc on el ens surt aquesta confiança, i l'agraïment, en diem Esperit Sant. Dels cossos malalts, o dels metges i les infermeres, en diem el Fill. I del lloc on anem quan fem valdre d'aquesta dimensió sovint tan poc coneguda de nosaltres, el Pare.

O sigui que poca broma, mossèn Rodríguez. Va fer molt bé de beneir-nos en nom d'aquesta esperança. Que Déu també el beneeixi a vostè, sí, però sobretot als que se'n riuen de tot plegat entre rot i rot de les meravelloses viandes que pengen a Instagram.

Prohibides totes les vetlles i les cerimònies fúnebres per evitar contagis de coronavirus
DM, 31/03/2020 | 3/24

Un sacerdot lidera una campanya tecnològica per eradicar el confinament solitari a les presons nord-americanes
DS, 28/03/2020 | LA VANGUARDIA

Mor a l'Ebre una monja de la Consolació de Jesús de 96 anys pel coronavirus
DM, 31/03/2020 | SETMANARI L'EBRE

79 sacerdots morts a Itàlia per coronavirus
DLL, 30/03/2020 | AVVENIRE

L'arquebisbe de Barcelona proposa dedicar 15 minuts diaris a trucar persones soles properes
DLL, 30/03/2020 | NACIÓ DIGITAL

Augment d'ajudes de Càritas Diocesana de Girona durant el confinament
DLL, 30/03/2020 | DIARI DE GIRONA

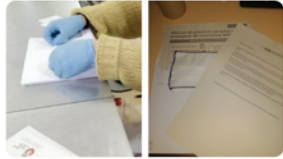
Crida del bisbe de Tortosa per seguir els oficis de Setmana Santa per Canal Terres de l'Ebre
DC, 01/04/2020 | SETMANARI L'EBRE

La Germandat de Sant Sebastià compra bates pel Sant Hospital
DC, 01/04/2020 | BISBAT D'URGELL

SJD Serveis Socials
@SJD_SS_Bcn

❖ Ja estan en marxa les cartes per les persones que atemem als pisos d'inclusió, amb les mesures de prevenció, mascaretes que ens ha donat @brins_sm i, sobre tot, molts ànims i abraçades de tot l'equip, que esperem puguem donar en persona ben aviat.
#COVID19 #noestemsols

17:57 · 02 abr. 20 · Twitter Web App

Sant Pere Chanel
@maristeschanel

Els nostres #alumnes ens continuen enviant #cartesambcor #cartesquecuren. Aquests #missatgesquecuren s'envien als #hospitals que han obert mail per aquests #missatges de #suport #maristesacasa donen sentit al temps de #confinament

20:15 · 30 març 20 des de Malgrat de Mar, Espanya · Twitter for Android

Salesians Sant Jordi
@SalesiansSJordi

Avui, al Telenotícies Migdia de @tv3cat, s'han fet ressò dels premis del IV Concurs de Hip-hop per la Pau de @ICIPeace, entre els quals es troben els i les joves de @PESGirona amb el seu rap contra el #racisme #HipHopPau

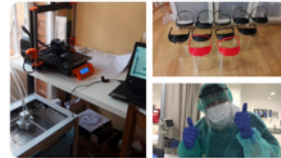
17:13 · 01 abr. 20 · Twitter Web App

IQS
@IQSbarcelona

El personal sanitario ya utiliza las máscaras y el material de protección que están fabricando los alumnos y profesores de IQS. ✓
Se han enviado las piezas a instituciones y hospitales como el Hospital de la Vall d'Hebrón.

¡Muchas gracias al personal de IQS!
#COVID19

Tradueix el tuit

14:47 · 02 abr. 20 · Twitter Web App

Papa Francesc
@PapaFrancesc

..@Pontifex: "Hi ha qui ja ara pensa en què passarà després de l'epidèmia, en tots els problemes que hi haurà de pobresa, de feina, de fam. #PreguemJunts per tota la gent que avui ajuda, i també pensa en el demà per ajudar-nos a tots"

22:44 · 03 abr. 20 · Twitter for iPhone

La Salle Catalunya
@LaSalleCat

#LaSalle Santa Coloma dona màscares al CAP i a l'Hosp. Josep Trueta i cedeix tauletes digitals a 1 residència per facilitar la comunicació dels avis/es amb les famílies. Congrés dona al CAP Maragall ulleres dels laboratoris i tiradors per les portes fets amb les impressores 3D.

@LaSalleCongres i LaSalleSCF

9:19 · 01 abr. 20 · Twitter Web App

La Sagrada Família
@sagradafamilia

Un cop finalitzades les torres, la de l'Evangelista Marc estarà coronada per un lleó, símbol de coratge i força.

9:22 · 04 abr. 20 · Twitter Web App

Unió de Religiosos de Catalunya
@ReligiososCat

➔ "Senyor Jesús, aquí estem, confinats, acorralats, indefensos. Alguns ens han deixat, han mort. Altres estem atordits, espantats. Fins quan, Senyor? Tu ho saps". Pregària del Covid-19 des del Monestir de Sant Benet de Montserrat. 🙏 #PreguemACasa lnnk.in/PDp

ISCREB i 7 més

13:42 · 02 abr. 20 · Twitter Web App

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Aplicar el #protocolo a los actos #religiosos, parte de nuestro temario con @EduardTriay en el #posgrado #comrel de @BlanquernaFCRI @uramonllull. Pide info para el próximo curso en obs@blanquerna.url.edu

Tradueix el tuit

11:22 · 31 març 20 · Twitter for iPhone

Migra Studium
@MigraStudium

Les entitats del @migrantes_sj oferim un espai d'atenció virtual per a persones migrants. Responem a qualsevol dubte o consulta de temes d'estrangeria i asil durant #Covid19:
✉ : consultas@sjme.org
🌐 facebook.com/sjmespana

📌 SJM España i 7 més

10:18 · 03 abr. 20 · Twitter Web App

Vedruna Catalunya Ed
@VedrunaCat

Avui hem fet la darrera píndola formativa "Vedruna a Casa" 📱
Seguirem formant-nos per continuar oferint aprenentatges de qualitat!
#quedatiapren #escolacompetent #escolaoberta

19:43 · 03 abr. 20 · Twitter for Android

Claretians Catalunya
@ClaretiansCat

El superior general, Mathew Vattamattam, als missioners claretians "La quarentena no és un temps de vacances, sinó de missió profètica" Llegiu aquí la ☞ que els adreça des de #Roma claretipaulus.org/ca/2020/04/03/
...

📌 CONFER i 5 més

17:18 · 03 abr. 20 · Twitter Web App

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Edició paper:** Laura Mor. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Laura Mor. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat
Publicitat: comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

